

PERFIL HUMÀ I SACERDOTAL DE MN. GEIS EN LA SEVA OBRA

Extracte de la conferència que Mn. JOAQUIM VIVES i ARAGÓ de la qual es fa esment en la Cronologia d'Actes de l'"Any de Mn. Geis". Sentim pel seu interès de no poder-la publicar íntegrament per les seves dimensions. En reproduïm alguns extractes.

El conferenciant estudia la **sensibilitat** del Poeta. Així diu:

"Mn. Geis vibra amb tots els registres dels seus sentits davant la realitat que per a tantes persones és monòtona, repetida, incolora i opaca. Ell la veu variada, jovenívola, multicolora, transparent".

*En aquesta fontana d'aigua clara
s'emmirallava en altre temps la mare...
i jo diria que l'hi veig encara...*

*

Parla de la **caducitat** de les coses humanes. Hi ho explica d'aquesta manera:

"Sobretot, en la poesia de Mn. Geis he llegit, després entrellegit i sempre he assaborit, aquesta nostàlgia davant el temps inexorable que va i ve, torna i se'n va, però que finalment d'endinsa en Déu".

*O, il·lusió, lleugera nau,
sols em roman la teva estela
-la recordança- i ara em plau
de confegir la teva vela.*

*

Estudia l'**amor** del Poeta a la terra, fent-se aquesta pregunta:

"Com podríem oblidar la terra que ens ha obert els ulls i ens ha ensenyat el seu cel, la seva llum, els seus caires, la seva església?"

Així, en el sonet elegíac a la Devesa de Girona, diu:

*Ai, la Devesa, palau enrunat.
De l'esplendor del bon temps han restat
sols els pilars i cairats de cada arbre.*

I en la Elegia al bosc de Can Feu:

*On sou, arbres gegants? On sou, brancatges?
On sou, braços del bosc acollidor
que, quan venia el temps de la tardor,
penjàveu -teixits d'ombra- uns cortinatges?*

*

Remarca l'**amor a la llengua**, així:

"Ja de jove va excel·lir en el conreu de la nostra llengua, la qual mai no deixà, sempre estimà, s'emportà amb ell a França, durant la nostra Guerra, i després malda perquè de bell nou fos reconeguda. Els seus dos volums, "De Primavera a Reravera", llibre de poesia de 675 pàgines, i "Pas i Repàs", 1ª part de la seva obra en prosa, de 430 pàgines, en són un exponent ben clar".

*

També destaca la **ironia**. Veiem-ho:

"Mn. Geis empra sovint la ironia per tal de rebatre, fi-nament, tot servint-se de la similitud de les paraules, per a cridar contra tot allò amb el que no està d'acord".

*"No sé per què són tants els que tenen por d'ésser
titllats de conservadors, quan, en els nostres temps,
es viu gairebé només que de conserves"*.

*

En el **Perfil Sacerdotal**, fa notar la principal temàtica de la seva poesia concretament religiosa. Com canta Nadal, l'Eucaristia, la Mare de Déu...

S'estent a comentar el llibre "L'Infern a la terra i Déu pertot".

Per acabar, transcrivim els últims paràgrafs que conclouen la seva interessantíssima i documentada conferència.

"Sacerdot enamorat de la seva missió.

Devot de l'Eucaristia i de Maria.

Incansable en el treball. Sempre estudiós.

Purificat en la fornal de la sofrença.

Mestre de la senzillesa.

Predicador de la bellesa.

Preceptor de la finesa.

Peregrí de la Bondat, de la Veritat, de la Bellesa".

Mn. Joaquim Vives pronunciant la conferència que es comenta en aquesta plana.

A la presidència, l'homenatjat, Mn. Geis; a la seva dreta Osvald Cardona i, a l'esquerra, el president d'"Els amics dels Goigs de Barcelona".
(Foto d'Antoni Peig).